

NON HAI NADA SEGURO

Que non hai nada seguro
un apréndeo cando xa é tarde
cando non hai hora de chegada
e a avoa entendeu
que non durmir
agardando por un
non é causa suficiente, motivo abondo, razón de peso
para se enfrontar a un suco máis de sementes
co cansanzo apretando forte
o mango do leghón nun día de xornal.

Que non hai nada seguro
é un golpe tan forte, unha verdade
tan desprovista de atenuantes.

Agora que a avoa tece gorriños de la

para as amigas, para os amigos
e para os fillos das amigas e os amigos
deste que xa non chega tarde nunca
máis si, de tanto en tanto
a algún encontro con descoñecidos.

Agora que as tardes da avoa substitúen
as leiras dos vecinos
e os brazados de herba
pola película da televisión
porque para avoa todo é película
todo o que non pode ela asociar
con sucos de sementes.

Agora é cando un aprende
que non hai nada seguro.

Nada seguro

máis aló do que un pode asociar

coa avoa e o seu xeito de apretar forte (ela)

o mango do leghón

cavando

cavando

cavando

con tanta seguridade.

UN CORPO QUE NON SE EXPLICA

Non sei se me explico.

Cando digo vivir

non digo nunca só vivir.

Cundo digo vivir

digo sempre lixeireza

conforto, acougo

nube de nébaa na caluga

corpo a terra

corazón.

Digo sempre roupa branca

arroz, con leite, digo.

Cando digo vivir

digo o meu nome

e outros nomes que pronuncio

mais non digo.

Digo fogueira porque pronuncio lume

por exemplo, ou estufa de leña

e cando pronuncio este discurso

estou dicindo soidade.

Non sei se me explico

pero cando digo vivir

sempre

estou usando o xerundio

porque digo planta

ramo enteiro, digo lirio

fento

landras, casiña vella.

Non sei se me explico

porque cando eu digo vivir

estou vivindo.

UN CORPO QUE AVANZA EN SENTIDO CONTRARIO A DUTRO
CORPO

Entre o teu lugar
e o meu lugar
existe unha distancia insalvable.
Sesenta e seis quilómetros
de camiño
—máis hora e media—
tres quilos de peso morto
con latexos por minuto
de ansia viva.
Hai entre o teu lugar e o meu
unha conta de aforro
baleira
e eu estou indo cara a ese lugar
do que foxes
e ti estaste achegando a este lugar

do que eu me afasto.

Entre o teu lugar
e o meu lugar
hai
entón
dous corpos que avanzan
en sentido contrario e cometen
o mesmo erro.

—salvando as distancias—

Samuel Merino